

ščine razprodala, je določil, da morajo priti samo v narodne roke.

Njegov pogreb je bil sijajen, dokaz narodne probujenosti v ljutomerskem okraju in priljubljenosti pokojnikove. Udeležila so se ga vsa gasilna društva iz okolice z zastavo, ljutomerski „Sokol“ polnoštevilno ter križevsko in svetinjsko veteransko društvo. Okoli 3000 pogrebcev se je pomikalo v vzornem redu na pokopališče. Na grobu je izpregovoril gospod dr. Rosina iz Maribora ganljivo slovo pokojniku, slavil njegovo značajnost, zvestobo v poklicu, ljubezen do trpečih, neumorno delovanje ter blago mišljenje do smrti. Ko je razložil govornik, na kakšen način mu je pokojnik povedal svojo poslednjo voljo, zavladalo je občno ginjenje in nehote se je oglasil vsklik: Slava dr. Farkašu!

Čast narodnim Ljutomerčanom, ki so pokojniku priredili tako veličasten sprevod!

Ormož. (Občinske volitve.) Mi napredujemo, a vas je strah! Kako so bili zbegani ti posilincei in podrepani vsenemškega dr. Delpina na dan občinske volitve za tretji razred dne 30. junija. Komično zanimivo je bilo gledati šnops-putikarje v družbi gospoda Martinčka, tem se pridruži tovariš Brodar, hardečki Paman in hardečki kovač; vsi krilijo z rokami in se pametno pogovarjajo, kako se bodo mastili pri šeststodevetindevetdesetih piščancih, ki se pražijo „zur Stadt Graz“. Zdaj jo primaha gospod Delpin, da razglasi dnevno povelje, katero se z burnimi „Heil“-klici na znanje vzame — tudi Brodar se zgleda: „I a?“ Kaj je hotel s tem vprašati, mi ni znano. In zopet so jo mahnilo loviti svojih ribic, če se je teh tudi držalo majhno blata. 30. jun. so bili vsi brati med seboj, samo žalibog, da name niso naredili utis „Kulturvolka“ — nasprotno je bila dika in veselje, gledati naše narodne volilce; s ponosom smo gledali njih odločen, možat nastop; njim se niso hlačice tresle, kakor mnogim odpadnikom in podrepanikom dr. Delpina.

Mi smo včeraj poizkusili svojo srečo in bili smo iznenadeni. Akoravno nam je glavarstvo pod pokroviteljstvom gospoda, nam zelo naklonjenega — ali pa tudi ne — Underraina vse naše utemeljene reklamacije odbilo, nasprotno vsem nemškimi ngodilo, akoravno so pri Nemcih tudi mrtvi volili, akoravno je volilna komisija naše davkoplačevalce kar meni nič tebi nič odklanjala, zmagali so naši nasprotniki le za nekaj glasov. Naši kandidati so dobili 60 glasov.

Ne trdimo sicer, da je bil kak političen komisar potreben pri volitvi, vendar nehote se nam vzraja misel, da samo radi tega ni prišel k volitvi, da je komisija imela popolnoma proste roke — ker ako bi bil prisoten, moral bi mnogo ukrepov razveljaviti. Pa mogoče je bil preveč z delom obremenjen in res ni mogel priti — gospodje že vedo.

Ugovori se vložijo in mislimo, da je točasno veselje nasprotnikov popolnoma neutemeljeno.

Dan veselja je bil volilni dan in bodi nam ta dan tudi dan spoznanja. Videli smo svoje najzagrizenejšje nasprotnike, ti so: trgovec Brodar, Martinz, Kautzhammer, Diernmayr in Janžekovič; nadalje glažutar in barvar Veselič in kavarnar Bauer. Trgovcu Hetzlu so se pri volitvi itak preveč hlačice tresle, tako, da je celo kandidata pozabil, tedaj tega nočemo posebno imenovati. Zapomnimo si to! Edini naš noroden trgovec je gospod Sepec in kakor smo slišali govoriti, je ta gospod prej imenovanih 6 nemških oziroma posilincevskih trgovcev že skoro popolnoma nadkrilil, tako, da bo prišel čas, ko bodo skoro šli iz Ormoža s trebuchom za kruhom. Krasen dokaz zavednosti ormoške okolice!

Če ne prej, za tri leta se zopet vidimo in tedaj se vam bodo še huje hlačice tresle — pa nič vam ne bo pomagalo; vaš gospodarski propad je gotov in gotova je naša zmaga.

Le tako naprej v slogi, v združenju, katero je včeraj marsikoga do solz ganilo. Živila sloga ormoških voditeljev, živeli zavedni slovenski volilci!

Planina. (Razno.) V „Stajercu“ z dne 14. maja t. l., na strani 6, je čitati sledeče: „Jako delaven župan. Planina bode od dne 1. januarja 1906 naprej fara za sebe, — da tudi v kratkem dobi vodovod, obojno je dosegel župan Schescherko (beri Šešerko).“ Zadnje mu pripustimo; a kar se pa tiče tukajšnje župnije, je znana „Štajerčeva hvala“.

Ob času, ko se je začelo prositi za ustanovitev župnije, to je bilo že l. 1866, še ni bilo od Šešerkota ne duha ne sluha. Župan in dopisnik sta morda pozabila, da je ravno njih „Štajerčev“ godec dne 5. novembra 1903 povzročil, da smo ostali dve leti brez dušnega pastirja in bi še zdaj bili, ko bi nas ne podpirala gg. župnik in kaplan iz Št. Vida, za kar se jima mi okoličani iz srca zahvalimo.

Zahvaliti se imamo pa predvsem za ustanovitev župnije ekselenci premilost. knezu in škofu v Mariboru, deloma tudi neumorno delavnemu državn. in dežel. poslancu gosp. Jos. Žičkarju. Sicer pa povemo dopisniku v „Stajercu“, da ni varno streljati za zajcem, dokler se ga ne vidi.

Posestvo Perčičevo na Planini je kupil vrl. narodnjak g. Anton Rauter, kamor se tudi preseli „Gospodarsko bralno društvo“.

Naš narodni trgovec Miha Jazbinski ima sedaj dve trgovini. Slovenci, veste kaj je vaša dolžnost?!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovenski kmetje! Na Slovenskem ga ni političnega lista, ki bi posvečeval svoje delovanje v tako odlični meri kmetiskim težnjam kakor naš list. Mi lahko to trdimo s ponosom, in vsak nam more v tem pritrditi, ki pozna slovensko časnikarstvo. Slovenski spodnještajerski kmetje tudi dobro razsodijo naše delovanje, to nam pričajo ustna in pismena priznanja, kot dokaz za to mnenje pa smemo nemara smatrati tudi vedno naraščajoče število naročnikov. Toda, kdor hrepeni po popolnosti, nikdar ni zadovoljen. In kolikor izvemo iz tajnih posvetovanj našega tiskovnega društva, namerava ono z novim letom zopet povečati in spopolniti naš list, da se bo lažje služil slovenskemu kmetškemu ljudstvu. Da pa se to lahko zgodi, potrebuje list še večje število naročnikov. Zato se obračamo na slovensko kmetško občinstvo po Spodnjem Štajerskem, da se zavzame za svoj list in mu pridobiti novih prijateljev, čitateljev in naročnikov! Tudi na one naročnike, ki so zaostali s svojo naročnino, se obračamo, da store svojo dolžnost. Naš list v sedanjem obsegu in vsak teden izhajajoč se pač ne more imenovati drag. Stane za celo 4 K., za pol leta 2 K., za četrt leta 1 K. Kmetje, širite svoj list!

Promocija. Na dunajskem vsenčilišču bo v soboto, dne 7. t. m. promoviran doktorjem modroslovja g. Ljučevit Pivko.

S pošte. Poštna odpraviteljica Marija Kupnik v Podplatu pri Poljčanah je dobila mesto tamošnje poštarice. — Gpdč. Antonija Zmerzlikar v Moravčah na Kranjskem je imenovana za poštno upraviteljico v Vurberku pri Ptuj.

Poročil se je dne 3. t. m. g. Frančišek Svab, postajenačelnik drž. železnice v Doliču na Štajerskem z gospico Angelo Matičevo, trgovčevno hčerko iz Doba.

Slovenski volilci se ožje volitve, ki se bo vršila jutri, dne 7. t. m. med Vastianom in Pfrimerjem, ne udeležite!

Državnozborna volitev včeraj, dne 5. julija, je pokazala, da Slovenci tudi v obmejnih mestnih krajih vedno napredujemo. Pri zadnji volitvi je dobil slovenski kandidat 253 glasov, včeraj je dobil g. župan Šinko 328 glasov. Tudi tokrat nam je zopet največ pomaglo do lepega uspeha dično, narodnozavedno Središče! Slava vrlemu trgu, ponosu našemu! Volitev še ni končana, ker je treba

dne 7. julija ožje volitve med Vsenemcem Vastianom in Pfrimerjem. Razmerje glasov je naslednje: Maribor, Šinko 59 glasov, Pfrimer 535, Vastian 695, Hilari 251; Središče Šinko 128, V. 1; Ptuj: Š. 21, P. 76, V. 119, H 14; Ormož: Š. 27, P. 3, V. 57; Sloven. Bistrica: Š. 7, P. 7, V. 51; Slovenjgradec: Š. 14, P. 7, V. 51; Mariberg: Š. 2, P. 2, V. 45; Muta: P. 10, V. 23; Vuzenica: Š. 3, P. 1, V. 14; Št. Lenart: Š. 17, P. 6, V. 22; Ljutomer: Š. 50, P. 32, V. 29. Skupaj: Šinko 328, Pfrimer 730, Vastian 1061, Hilari 265.

Mariborske novice. Čez mariborsko okolico je pridvela dne 3. t. mes. popoldne okoli pol 3. ure nevihta s točo, ki je povzročila precej škode. Toča je bila debela kakor orehi; čeravno ne posebno gosta, je vendar zdrobila marsikatero šipo in opeko. V delavnici južne železnice na koroškem kolodvoru je prebila 7 mm debele šipe, ki so dajale od zgoraj svetlobo. Seveda je samo tukaj mnogo tisoč K škode. — V Mariboru so zopet samomori na dnevnem redu. Dne 4. t. m. imamo kar dva samomora. V Dravo je skočil 97letni Janez Wind iz Pliberka na Koroškem. Čeravno so ga hitro potegnili iz vode, vendar je bil že mrtev. Drugi samomorilec je čevljar Alojzij Knechtl, ki se je ustrelil z revolverjem. — Naši mestni očetje so v zadnji seji ugovarjali proti temu, da se ustanovi v Ljubljani slovenski pravosodni oddelek vseučilišča. Dotični predlog je stavil dr. Orozel, sin slovenskega očeta. Sinu je zagrizen nasprotnik Slovencev. Je pač res, da so slovenski odpadniki naši najhujši nasprotniki. Odpadnik Orozel je rekel, da so vsi Nemci razburjeni vsled te vladne nakane. No, če so vsi tako razburjeni kakor mestni očetje, ki so med tem skoro dremali, potem je to razburjenje samo na papirju. Kaj pa tudi briga Mariborčane, če se ustanovi kaka šola v Ljubljani. Naj se rajši brigajo za svoje dolgove, kako da jih bodo poplačali, ne pa za take stvari, ki jih nič ne brigajo, odpadnika Orozelna pa še najmanj! — Dne 3. julija je dospelo 29 hrvaških vseučiliščnikov iz Zagreba v Maribor, da si ogledajo različne tvornice. — Na tukajšnji gimnaziji je delalo 44 dijakov maturo, izmed teh je 30 Slovencev. Pet jo bo ponavljalo čez eno leto, devet čez dva meseca.

Kres pri Sv. Urbanu nad Mariborom. Dne 4. julija je kurilo bralno in pevsko društvo „Maribor“ kres pri Sv. Urbanu. Navzoče je bilo mnogo kmetškega ljudstva, Maribor pa je bil slabeje zastopan kakor kedaj poprej. Bodrilne narodne nagovore sta govorila gg. Gostinčar in Stiebler, g. učitelj Robar pa je porabil to priliko za napade na slovensko razumništvo, osobito na duhovščino.

Vpisovanje v mariborsko gimnazijo se vrši dne 15. julija ob polu 10. uri dopoldne in dne 16. septembra ob 8. uri zjutraj.

Plač pri Mariboru. V Podgradu je začelo dne 29. m. m. zjutraj greti v gospodarskem poslopju posetnika Stahli. Posestnik je dobil pri gašenju hude opekline.

Smrtonosna vročina vlada sedaj po celi Evropi. Od vseh stranij prihajajo poročila o žrtvah vročinske kapi in solnčarice. V Berlinu je nevarno zbolelo vsled vročine samo en dan 61 oseb, v Rimu osem, na Dunaju pet. V Pulju je imel domobranski polk št. 5 dne 3. t. m. vajo. Pri tem je padlo polovico polka, pet je mrtvih, petdeset nevarno obolelih. Vročinska kap zadene človeka, kadar se mu zgosti kri vsled neprestanega velikega potenja. Solnčarica pa se imenuje bolezen, kadar solnčna vročina opeče ali užge kaki del človeškega telesa. Obojni boleznii sta smrtonovarni.

Framske novice. Ogenj je uničil pretečeno soboto gospodarsko poslopje in nekaj živine Gregorja Klauž, kmeta na Požegi. Užgali zopet otroci! V teku enega tedna dvakrat požar! — V nedeljo smo položili [v hladni grob enega najboljših naših sinov, osmošolca Konrada Finžgar iz vrle krščanske in narodne hiše. Pogubna sušica je strla mladi cvet, ki je obetal toliko zlahtnega sadu.

Pol leta je bil priklenjen na posteljo ter trpel neznošne bolečine. Na praznik presv. Sreca Jezusovega, baš tedaj, ko so njegovi tovariši trepetali pred ostro skušnjo-maturo, je nehalo trepetati blago srce 21 letnega mladeniča in prestalo skušnjo življenja in smrti. Ob 9 uri dopoldne je umrl v rokah svojega dušnega pastirja, od katerega je le par trenutkov poprej prejel sv. zakramente. Nepopisna je bridkost blage matere vdove, dveh bratov in sestre. Podrt in strt je ves njih up, njih veselje in tolažba, a za blagim pokojnikom žaluje tudi cela fara. Veličasten je bil sprevod. Vdeležila se ga je šolska mladina z vsem učiteljskim osebjem, prihitali so skoraj vsi njegovi sošolci in mnogo drugih njegovih tovarišev mariborske gimnazije, spremljali so ga njegovi profesorji in velikanska množica ljudstva. Osmošolci so mu prinesli krasen venec s slovensko trobojnico, zapeli so mu na domu in ob grobu ganljivi žalostinki, kliče mu zadnji „z Bogom“ in njegov veroučitelj g. profesor dr. A. Medved govoril mu je ob ranem grobu tako pretresljivo slovo, da se je porosilo sleherno oko. Počivaj v miru, dragi Konrad, in prosí Jezusovo presv. Srce za svojo ljubo mamico, da bridkosti ne onemagajo, za svoja brata in sestro, ki so te tako neizmerno ljubili in pa za nas vse, da bomo tako srečno umrli kakor ti. — Med tem pa, ko so se opravljale mrtvaške molitve, ko smo polagali v grob predrago truplo in se je govorilo zadnje slovo, igrala je na vrtu bližnje gostilne *Stamplove* godba vesele poskočnice. Nezaslišano, neumljeno! Nemški ognjegasci celega okraja so namreč prišli v Fram gasit — svojo žejo in da bi ložje gasili, najeli so si godbo. Gospod Koser, vodja vsega, to si bomo zapomnili. K pogrebu bi šli! Ali vam Finžgarjeva hiša nikdar ni dala nič skupiti? Pri zadnji volitvi ste itak vzbudili nevoljo ljudstva proti sebi in sedaj pa še priredite v Framu tak hajlovski tabor! In najnežnejših čustev našega ljudstva ne spoštujete? Ko se je trgalo srce žalosti vsakomur, pustite Vi igrati vesele in poskočne koračnice! Ali ne veste, da se je v Vaši bližini nedavno naselil narodni trgovec g. Fr. Kodrič!? In pa to hajlanje, plavice in izzivajoči napis „Gut Heil!“ Vse to bi lahko zabranili, a se je izzivalo. Dobro ste izzivali! — Franske in okoliške Slovence opozarjamo na novega, narodnega in domačega trgovca Fr. Kodriča. Pri njem dobite vsakovrstno in pa dobro blago!

Počasno uradovanje. Poslanec Berk s je stavil v državnem zboru interpelacijo, v kateri graja počasno uradovanje nižjih in višjih uradov, posebno pa štajerske namestnije. Od nešteti slučajev navaja še doslej nerešene ugovore občinskih volitev v Teharjih in volitve okrajnega zastopa celjskega. Posebno jasen slučaj malomarnosti je, celo krivica je to, da še vedno ni rešen ugovor občine okolice celjske proti prepovedi namestnije, da ne sme občina zidati šole. Pet let že leži ugovor pri namestnji nerešen! Tako skrbi vlada za nas Slovence, tako delajo njeni uradniki z nami! Vse se dovoli Nemcem in nemčurjem, nič se pa noče dati Slovencem, ja celo to, kar si hočejo sami napraviti, se jim zabranjuje!

Pri Sv. Benediktu v Slovenskih goricah smo imeli dne 3. julija občinske volitve. Izvoljeni so bili sledeči možje: v III. razredu: Zupe Franc, Elbl Janez, Polič Jurij, Kurbus Alojzij, odborniki, Geratič Franc, Žnuderl Tone, namestnika. V II. razredu: Kramberger Gregor, Caf Janez, Donik Franc, Kolarič Franc, odborniki, Špindler Franc, Krmek Janez, namestnika. V I. razredu: Vakaj Jakob, Senekovič Vinko, Paurič Janez, Bračič Tone, odborniki, Škrlec Franc, Purgaj Lovro, namestnika. Izvoljeni so sami dobri narodnjaki. Živeli!

Sv. Rupert v Slovenskih goricah. Velik požar je bil v nedeljo dne 2. julija ob 11. uri v noči v Zavrhu, župnije sv. Ruperta v Slov. goricah. Goreti je začela v Srednjem Zavrhu prazna viničarija Salamuna, kmeta v Sovjaku. Zažgala je najbrž sovražna roka.

Od te viničarije vžgalo se je dvoje poslopij šentlenarskega peka Sormana. Ta trojna poslopja bila so lesena ter so pogorela do tal. Slednjič sta se tudi vžgali viničarski poslopji občinskega svetovaleca Lovrenca Letnik v Zavrhu. Pri teh je zgorel le krov. Velika množica ljudstva je prišla gasit, toda opraviti niso mogli ničesar, ker ni bilo nikjer vode. Največjega omilovanja vreden je Sormanov viničar, kateremu je zgorelo vse. Rešil je le ženo in otroke. Pogorelci bili so zavarovani za nizke svote.

Ljutomer. Podružnica sv. Cirila in Metoda, kateri predseduje g. kaplan Ferd. Ciuba, je letos požrtvovalno počastila naša blagovestnika na predvečer narodnega praznika dne 4. t. m. Več prihodnjic.

V Lukaveh pri Ljutomeru je pogorel dne 29. m. m. okoli polnoči posestnik Anton Hanžič. Zgorelo mu je gospodarsko poslopje s svinjskimi hlevi.

Krasna zmaga v občini Ščavnica nas navdaja s posebnim veseljem. Kar zaporedoma sta padli dve Bračkovi trdnjavi: Trbegovci in Ščavnica. Odpira se nam vesel pogled v bodočnost. Naše ljudstvo vedno bolj spoznava pogubno delo in kriva načela pristašev orehovskega Bračka in ptujkega „Štajerca“.

Občine, možje gornjeradgonskega okraja, na noge! Posnemajte vzgled občin: Trbegovci in Ščavnica! Proč z nemškutarji, proč z Bračkijanci iz naših občinskih odborov! Pri prihodnjih volitvah za gornjeradgonski okrajni zastop mora biti zmaga naša. To je v vaših rokah, občine, v vaših rokah, možje — volilci. Naprej po začetni poti! Občinski volitveni red v roke, pot pod pete pa hajd na delo, da bomo kmalu slišali o novih zmagah!

Na Ščavnici so naši nasprotniki „zmago“ obhajali zadnjo nedeljo pri Kolerju. Drli so se in vpili so, kakor da so znoreli. Posebno glasni so bili župan Ajlec, Nidl in Bračkov zet Križan, ki je bil v svojih mislih že ves na županskem stolčku občine Ščavnice, pa so mu te misli v soboto dne 1. julija naši narodni volilci korenito izbili iz glave. Le pomirite se! Slišimo, da mislite vložiti pritožbo zoper sobotno volitev. Se boste morda pritožili zoper svojo nevednost v občinskih volitvenih rečeh? Izvrstno! Ali morda zoper § 8 obč. volitv. reda, po katerem sme vsak polnoletni mož, ki je avstrijski državljani, voliti s pooblastilom, katerega pa še ne poznate, ker ste odklonili dva naša mladeniča, ki sta imela pooblastilo? Nam tudi prav! Ali to vam povemo: ne vdamo se, borili se bomo dalje tako neustrašeno, kakor ste se vi v soboto borili prestrašeno. Ščavnica je in ostane slovenska in sicer katoliško-slovenska. Živeli vsi vrli narodnjaki ščavniški!

Ptujске novice. Tudi naši mestni očetje so proti slovenskemu vsenčilišču v Ljubljani. Da bi ti mrznji dali duška, so sklicali posebno sejo. V dotičnem navedenem slika slovenski narod kot na pol divji, ki nima nikakor pravice do vsenčilišča, ker se baje nima svojih srednjih šol. To predbacivanje je nečuvno. Tisti ljudje, ki nam na eni strani nočejo dati šol, in če si jih hočemo sami zidati, nam to zabranijo, nam na drugi strani predbacivajo, da jih nimamo. Fej, takšno početje! —

Radislavec pri Mali Nedelji. Zopet je čas volitve občinskega župana. Naša skrb in dolžnost je, da opozarjamo občinske volilce, naj volijo le poštene in prave narodnjake, ne pa pruske Bračkijance. Naš dosedanji župan, ime mu je Vanek, je dne 19. t. m. vsem svojim koscem na travniku hrastove vejice vteknil za klobuke in rekel: danes bomo pa samo teič govorili. Čudno je, da jim ni kupil še piklhaub, da bi se poznalo, da so oni kosci nemškega župana Vaneka. Seveda noben pameten mož ne bo volil tega moža. Volilci bi pač morali imeti zeljnate glave, če bi njega volili. Stopite skupaj možje in izvolite vrlega narodnega moža, ki ne bo s svojim pomilovanjem vrednim nemčurjenjem smesil cele občine!

Volitev v ormoški okrajni šolski

svet. Pri zadnjem občnem zboru okrajnega zastopa ormoškega dne 27. junija t. l. so bili v okrajni šolski svet izvoljeni enoglasno sledeči gospodje: Ivan Bohanec, župnik pri Svetinjah, Ivan Kočevar, deželni poslanec v Središču, dr. Kristan, okrajni zdravnik v Ormožu, dr. Omulec, odvetnik v Ormožu, in Maks Robič, trgovec v Središču. — Posilinemški zastopniki ormoški se volitve niso udeležili.

Hum pri Ormožu. Pri naši podružnici Sv. Ivana bila sta za prihodnjo dobo 6 let izvoljena cerkvenim ključarjem g. Jakob Zidarič mlajši, veleposestnik na Humu, in g. Ivan Vtičar, posestnik v Loperčicah. Prijazna cerkva je sedaj zelo olepšana in dobi še lep nov sprednji altar, za katerega je že nekaj nabranega denarja Cerkevna slovesnost dne 25. junija se je vrlo dobro pri mnogobrojni udeležbi vršila.

Lešnica pri Veliki Nedelji. V seji dne 2. t. m. 1905 je občinski odbor občine Šardinje izvolil svojega mnogozasluznega predstojnika gosp. Florijana Kuhariča častnim občanom. Ta vrli slovenski mož županuje že 27 let neprenehoma tej občini, katera je pod njegovim vodstvom zelo napredovala. Bog mu daj še mnoga leta!

Ivanjkovec pri Ormožu. Skoro smo popokali od smeha, ko smo brali v zadnjem nemškutarškem „Štajercu“ iz našega kraja poročilo nekega pijančka. Moral ga je že gotovo imeti precej frakeljev pod kapo, ko je to pisal, kajti v svoji pijanosti je zagledal mož na trgu v Ormožu, da se pelja nekdo proti njemu „hitro kakor vlak“ na „pecikeli“ ali „cepikni“ in prebira časnik (!), držeč ga z obema rokama. Na „biciklu“ se voziti „hitro kakor vlak“ in zraven prebirati časnik ter ga z obema rokama držati, to si more izmisliti le kak pijan „Štajerček“ šnopsar. Mogoče pa še dotični pijani „Štajerček“ dopisnik bicikla sploh ni videl, sicer bi ne mogel pisati take oslarije.

Občinske volitve v Studenicah pri Poljčanah. Pri občinskih volitvah v Studenicah so zmagali Slovenci, čeravno so nasprotniki brusili pete in jezike. V odbor je prišel samo jeden Nемеc potom žreba. Slava vrlim volilcem!

Nepotrebna nemška skrb. Neki od orožnih vaj došli rezervnik nam piše sledečo za Nemce značilno dogodbico: Ko smo po dovršeni orožni vaji šli v pisarno po denar, in smo morali ta sprejem potrditi, izjavi neki nadomestni rezervnik, da ne zna niti brati niti pisati. Nato reče računski podčastnik: „Vi ste gotovo iz Kranjskega doma!“ „O ne“, — odgovori mož, „iz Gornjega Štajerskega“. Ko sem pozneje moža vprašal, če je na Gornjem Štajerskem mnogo takih, ki ne znajo brati ne pisati, mi je odgovoril, da jih je precej. V sled oddaljenosti ne morejo istih obiskovati. — Namesto, da bi Nemci skrbeli v svojih deželah za šole, vsiljujejo jih nam po Slovenskem. V krajih, kjer je že itak slovenska šola, stavijo nemško šolo, samo da tam vzgajajo narodne odpadnike in netijo narodni prepir. Svoje sorojake pa zanemarjajo! Skrbite rajši za vaše ljudi, da ne bodo kot celi buteljni po svetu zasmehovani.

Stari trg pri Slovenjgradcu. Minoli teden je streljalo več fantov z možnarji. Pri tem se je eden možnarjev nenadoma vnel ter tri fante precej močno poškodoval. Eden od teh, Miha Sekaušnik, bo brzkone zgnubil vid na obeh očeh.

Sv. Jošt nad Dobrno. Dne 3. julija je tukaj udarilo v cerkveno gospodarsko poslopje in je pogorelo. Blizu stoječe župnišče so marljivi gasilci ubranili ognja, da je ostalo nepoškodovano.

V Konjice pridejo dne 9. julija nemški pevci iz Maribora, da tam izzivajo s pesmijo „Die Wacht am Rhein“. Seveda bodo tudi tako hajlali, da bo od vseh gor odmevalo. Saj je to že stara navada. Ti ljudje nimajo miru, morajo hoditi v slovenske kraje izzivat. Zato mi Slovenci v Konjicah in okolici proti temu izzivajočemu izletu fanatičnih Nemcev

odločno ugovarjamo. Ako ne smejo ljutomerški Slovenci napraviti izleta v Ormož, ki je po večini slovenski kraj, ker to ni nekaterim Nemcem prav, zakaj bi morali mi poslušati izzivajoče nemške Mariborčane na naši zemlji?

Na c. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredih v Celju se vpisujejo učenci za prihodnje šolsko leto v I. razred dne 15. julija ob 10. uri in dne 16. septembra od 8. do 11. ure. Sprejemni izpiti se začno dne 15. julija in 16. septem. ob 11. uri. Učenci, ki hočejo biti sprejeti v I. razred, morajo biti spremljani od svojih starišev ali njih namestnikov in s seboj prnesti krstni list in pa šolsko spričevalo.

Celje. Zrelostni izpit se boče vršil na tukajšnji orgljarski šoli dne 17. t. m. od 8. do 12. ure dopoldne. H skušnji se je oglasilo 8 kandidatov, med temi eden iz Ljubljane. Oni glashbeniki ozir. organisti, ki zunaj službujejo, ne da bi na zavodu pouk tri leta obiskovali, se ne sprejemajo k glavnemu izpitu. — Vodstvo.

Gospodarstvo vladnega komisarja v celjskem okrajnem zastopu. Prejšnji celjski okrajni zastop je cestarjem vzel pravico do kočnje trave ob cestnih robovih in hribovih, zato pa jim je plače znatno zvišal, in to iz jako tehtnega razloga, ker je ta kočnja trave peljala do brezkončnih pravad z mejaši, in ker so cestarji v lasti kočnje, smatrali celo cesto samo, mestu da bi jo snažno ohranili, daleč čez črto za svoje polje in ga rabili. G. okr. komisar je zdaj popolnoma izlorabil to od prejšnjega okrajnega zastopa pred več kakor 15 leti sklenjeno spremembo, ki je izvrstno uspela in se oživela, in storil samovoljno določbo, da prepusti cestarjem kočnjo trave, ne da bi jim prikrajšal svoj čas zvišane dohodke. V svojem odloku se je spozabil celo tako daleč, da je zagrozil prebivalstvu, ako bi se ustavljalo, s kaznijo.

Celjske novice. Izleta v Zagreb se je ndeležilo nad 150 Celjanov. Hrvati so jih častno sprejeli ter splošno hvalili in občudovali lepo petje celjskega pevskega zbora. — V pokoj je stopil deželnosodni nadsvetnik g. Jožef Reitter. Mož je bil hud nasprotnik Slovencev, zato je tako visoko zlezal, čeravno ni bil eden najboljših uradnikov. — Zrelostni izpit na celjski gimnaziji se je vršil od 23. do 27. junija; delalo ga je 31, srečno prestalo 29 kandidatov. Slovenski abiturijenti so gg.: Ljudevit Zagoričnik (z odliko), Otokar Baš, Bogumil Hrašovec, Julij Kuder, Martin Knez, Alojzij Rakun, Viljem Šribar in Leopold Vičar. — Slovenska obrt v Celju ima zaznamovati v kratkem zopet znaten napredek. Z dne 2. jul. otvoril je namreč v Kolenčevi hiši na Graški cesti g. J. Stelcer svojo mesarijo. Ker je novi mesar odločen narodnjak, zato se vsi slovenski krogi v Celju uljudno vabijo, naj pri njem kupujejo potrebno meso. Posebne okrožnice o tem razpošilja „Slov. obrtno društvo“. V isto hišo se je preselil 1. jul. g. Martin Kolšek, čevljar in tudi vrl naroden mož. Svoji k svojim!

Št. Jurij ob juž. žel. Tudi v naši župniji so po vseh gričih in hribih goreli kresovi na predvečer naših blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Posebno pa sta se odlikovala kresova na Podgradu in Botričnici. Kresa na Podgradu se je udeležil tudi tamb. zbor našega kat. bral. društva. Z veseljem smo poslušali tudi lepe navdušene govore ter petje in taboranje.

Sv. Vid pri Grobelnem. Dne 25. junija t. l. smo imeli volitev župana in svetovalcev. Za župana je izvoljen gosp. Florijan Golež, vrl naroden mož, za svetovalca pa gg. Jakob Zupanc in Valentin Metličar.

Brežiške novice. V Savi je utonila dne 3. t. m. opoldne Marija Jagrič, dekla pri mesarju Grobušku. Šla se je s tremi drugimi ženskami kopat. Ko so te tri videle, da se potaplja, zgrabile so svojo obleko ter bežale kakor otroci. Truplo še niso našli. — V naši okolici je napravilo hudourje dne 3. t. mes. popoldne mnogo škode na poslopih, drevesih,

njih in vinogradih. Toča ni bila posebno gosta, čeravno orekove debelosti. Potrla je le nekaj šip in opek. — Na Telovo so nekega slovenskega fanta v nemško hišo zvabili in ga pozneje vrgli ven, ker je začel v gostilni slovensko prepevati. Prav se zgodi vsakemu, ki zabaja v nemško gostilno pit. Ali nimate dovolj slovenskih gostiln? Zabajajte tje, kjer vas ne bo nihče zaradi slovenskega petja psoval in pretepal.

Iz kozjanskega okraja. Zopet je drvila po kozjanskem okraju dne 3. julija strašna nevihta in burja, ki je povzročila mnogo škode. Ta dan je bil strašan, da že davno ne tako. Naenkrat se je začelo popoldne nebo od vseh strani oblačiti. Začelo je bliskati in grmeti, da je bilo groza. Kmalu za tem se je nebo stemnilo in pridrvila je strašna nevihta s hudo urjo, ki je lomila kar cela drevesa in veje raz njih. Ja, še celo gospodarska poslopja niso bila varna pred njo, kar podirala jih je. Tako je podrla posestnikom velike in močae kozolce in vrgla strehe raz hlevov in hiš. Podrla je v Šonovem pri Kozjem veliki kozolec posestniku Antonu Nyaku. Imel je že spravljeno vse seno, in s senom vred se je vse prevrnilo za Bistrico in nekaj v Bistrico, ki ga je odnesla. Škode ima nad tisoč kron. Drugemu ravnotam je poškodovalo tudi kozolec, staro hišo podrlo. Tudi druge hiše so več ali manj poškodovane. Celi kozjanski okraj je hudo poškodovan, posebno vinogradi, ker je vse kolje polomilo in podrlo, da je vse križem ležalo. Zopet mnogo dela in popravljanja po vinogradih. Na njivah je vse povaljano in leži na tleh, posebno žitna polja in koruza, kakor da bi jih bil kdo nalašč z valjarom povaljal. V eni sami četrt uri so bila prej tako lepa polja in vinogradi tako poškodovani, da jih je bilo žalostno pogledati. Marsikateri oče ali mati se je jokal in prosil Boga, naj mu vsaj zaradi ubogih otročičev prizaneso. Bridka in strašna je bila tisti dan ura od 3 do 4 popoldan. Med burjo je tudi jela padati toča kakor sredni orehi debela. Hvala Bogu, da ni dolgo padala, drugače bi bilo vse uničeno in potolčeno. Seveda se nekoliko pozna na ocvetelem grozdju in poljskih pridelkih. Hudourje je pa napravilo mnogo škode na gospodarskih poslopih, drevju in polju. Ni menda enega bolj starega drevesa, da bi ne bilo več ali manj poškodovano. Na Zdolab je kar cele hruske in jabolke lomilo, koruzo po njivah itd. Le vedno prosimo zdaj ob tem najstrašnejšem času: Treska in hudega vremena, reši nas, o Gospod!

Z dinamitom se je ustrelil v Aninoszi na Sedmograškem dne 27. junija Marko Pajk, doma iz Zabukovce pri Jurkloštru. Dinamit mu je raztrgal prsi in odtrgal desno roko.

Trbovlje. V ponedeljek, dne 3. t. m. popoldan se je po silni vročini ob četrt na štiri vsipala debela toča, kakoršne najstarejši ljudje ne pomnijo. Stehali so eno zrno, ki je imelo tri četrtinke kg. Veliko škode je napravila na drevju, zlasti pa po vrtovih in njivah, kjer je sklestila vse do golega. Žito bodo morali pokositi. Spotrla je tudi strešno opeko in razbila šipe na cerkvi in drugod. Na stari šoli n. pr. sta od 54 ostali celi samo dve. Padala je med močnim vibarjem dobrih 5 minut ter imela smer od severoizhoda. Pač res, da je Sv. Urh malokdaj brez nevihte.

Cerkvene stvari.

Imenovanje. Č. g. Mihael Lendovšek, župnik in duhovni svetovalec v Makolah, je imenovan za knezoškofijskega konzistorijalnega svetovalca.

Visoki dar. Prevzv. knez in škof so darovali za zidanje nove cerkve v Makolah 200 K, za cerkev v Majšpergu 100 K.

Duhovske vesti. Prestavljena sta čč. gg. kaplana Jožef Tratnik iz Št. Jurija ob juž. žel. v Trbovlje in Vincenc Žolger iz Trbovelj k Sv. Križu pri Slatini.

Lembah pri Mariboru. Naš članski g. župnik Anton Kocuvan je slavil dne 29. julija zelo slovesno štiridesetletnico dušnega pastirovanja. Farani so mu že na predvečer z različnimi prireditvami izkazali spoštovanje ter se na slavnostni dan v obilnem številu udeležili cerkvenih slovesnosti, h katerim je prihitela tudi četvorica duhovnih sobratov. Slovesno pridigo je govoril g. dekan in predmestni župnik Simon Gaberc. Slavljencu ključemo iz dna srca: Še na mnoga leta!

Razbor pri Slovenjgradu. Sv. misijon smo obhajali od 27. maja do 4. junija. Kar obstoji tukajšnja fara, še ni bilo take svečanosti. V fari je le 700 duš in vendar je bilo vsak dan povoljno ljudij v cerkvi.

Vitanje. Dne 27. junija si je komisija ogledala precej poškodovano cerkvico sv. Marjete na Lošpergu. Velike razpoke v zidih bi lahko postale nevarne in tudi stolp visi na cerkev. Vseled tega je bila cerkev uradno zaprta. Sedaj ne bo nič cerkvenih opravil v njej. Tudi zvoniti se ne sme, kar tamkajšnjim okoličanom težko de, ker so od župne cerkve oddaljeni celih 5 četrt ure in od Sv. Florijana skoro eno uro. Na popravilo pa sedaj ni misliti. Stroški bi namreč bili ogromni in skoro brezkoristni, ker je hrib sestavljen iz snovi, katere so precej rahle in se v mokroti razsijpljejo, kar vedno neprijetno dokazuje ondodnja okrajna cesta. — Godovanje župnih patronov sv. Petra in Pavla je prišel povelečevati celo celjski pastor. V občinski hiši, sezidani in popravljeni s stroški katoliških davkoplačevalcev, je imel svoje cerkveno „dejanje“. Udeležili so se ga vsi tisti imenitni tržki in fužinski katoličani, katere je bilo sram prisostovati veličastni katoliški procesiji s sv. Rešnjim Telesom. Krepčat, zabavat in agitirat je prišel h protestantovskemu oštirju Rupniku pri mostu poleg cerkve. Očka Rupnik je prav vrl izpolnjeval svoj posel in zaslužil lepe svote. Njemu nasproti je imel kakor drugokrat tako tudi na ta velik praznik najboljši Fiemdenniggg pozno v popoldne odprto prodajalno, držeč se nemara postave od 16. majnika 1905. Poleg cerkve pa si za kratek čas v nedeljo popoldne lahko Jaklin privoščiti zabavo s tem, da žaga. Take reči bi se menda ne mogle goditi nikjer drugje, kakor v prebelaženem Vitanju.

Društvena poročila.

„Slovensko društvo“ je priredilo v zadnjem volilnem gibanju dva volilna shoda: dne 28. m. m. v Mariboru, dne 29. m. m. pa v Središču. V Mariboru sta govorila gosp. dr. Rosina in v imenu slovenskega delavstva g. I. N. Gostinčar. V Središču je predsedoval zborovanju z nenavadno spretnostjo g. Kolarič, govorila sta državni poslanec Robič in urednik Korošec.

Velika narodna slavnost v Mariboru je bila zopet ogromno številno obiskana in je sijajno uspela. Prišlo je nad 2000 ljudi, ki sicer niso mogli vsi najti sedežev, pač pa so našli, kamor so stopili, izborna zabavo. Red se ni najmanj kalil. Vinska razstava je našla občno odobravanje in se bodo kmalu razglasila in razposlala priznalna pisma. Upamo, da bo tudi čisti dobiček ogromen, ki je namenjen za razširitev slovenske dekliske ljudske šole v Mariboru.

Katoliško delavsko društvo v Mariji Puščavi je imelo dne 25. m. m. veseličico pri g. Brezonelliju na Činžatu. Keganje, srečolov in godba so razveseljevala društvenike in goste. Predsednik društva je na kratko očrtal društveni program ter pozdravil vse navzoče. Navduševalne govore sta imela gg. urednik Korošec in pravnik Stibler iz Maribora. Domači g. župnik jima je v iskrenih besedah izrekel zahvalo ter vspodbujal navzoče, naj se drže le vrlih nauk.

Staritrg pri Slovenjgradu. Meseca februarja je bil pri nas izvanreden občni zbor, na katerem se je sklenilo, da bi se meseca maja priredil mladeniški shod na slavnem

starem gradu. Mesec majnik je minul, prišel je julij, pa o mladeniškem shodu ni slišati nič. Vse je bilo takrat navdušeno, kako smo se veselili, da bi se fantje cele fare zbrali skupaj, spoznali in pogovorili, ali to navdušenje je minilo kakor sneg v spomladi. Nastopila sta takrat dva mladeniča kot prav dobra govornika, kar ni bilo pričakovati pri nas. Izvolil se je takrat poseben odbor, kateri bi naj za prireditve shoda deloval. Kje je ta odbor? — Mladenič.

Gospodarske stvari.

Zeleno cepljenje.

Po vinogradih se vrši sedaj z vso hitrostjo zeleno cepljenje, s katerim je v prav tesni zvezi obiranje poganjkov na podlagi. Kako da se obirajo poganjki, slišimo malokedaj kakšen poduk, čeprav ni obiranje prav nič manjše važnosti, kakor cepljenje samo. Zato hočem kratko povedati, kako obirajo nekateri vinogradniki napačno.

Vinogradnik dobi človeka, ki zna cepiti in ga pošlje v vinograd, da mu pocepi amerikančevo podlago ter se mu pridruži sam, ali pa pošlje kakega delavca, celo otroka, da obira poganjke za onim, ki cepi. Pa to obiranje je takšno, da se Bogu smili. Poganjki, ki se še niso poprej v pravem času odstranili, so postali močni in zategli, oni pa, ki obira, jih prime z roko, jih vleče in trga, dokler ne odrta, ne zmeni pa se zato, če zraven odrta tudi pero in cel kos kože na amerikančevem stebelcu.

Drugi, ki pa misli, da je bolj praktičen kot prvi, pa obira z nožem in sicer tako, da vreže z nožem prav živo pri vsakem sklepu (peresu) v stebelce, da odstrani s tem poganjke in tudi očesca s tem odreže, ki so na stebelcu zraven poganjkov, misleč, da potem ne morejo poganjki več pognati. Kako so takšna obiranja napačna in škodljiva, hočem v naslednem razložiti:

Vsako zeleno amerikančevo stebelce, ki ga ranimo pri obiranju poganjkov, se začneja na istem mestu sušiti. Prigodi se, da je včasih v jeseni amerikančevo stebelce pri sklepkih, ki so bili ranjeni ali pa pregloboko z nožem zarežani, do polovice suho. Potem mi pogrobamo takšne na pol suhe rozgve in storimo stem največjo napako. O tem naj priča naslednji vzgled:

Povabil me je nekega dne vinogradnik v svoj vinograd ter mi je začel bridko tožiti, da mu raste tisto trsje, ki ga je dal na zeleno cepiti, leto za letom slabejše rodi in da je prvo leto, ko je trsje pogrobal, veliko lepše rastlo kot sedaj, ko je že več let staro. Oba sva

ukrepala, kaj bi temu krivo bilo. Saj se je delalo pravilno, škropilo in gnojilo, pa nič ni pomagalo. Nazadnje, ko nisima mogla priti do zaključka, grem in izkopam trs. In kaj vidim? Trs je bil na vsakem tistem kraju, kjer je bil pri obiranju ranjen, gnil in niti ena koreninica ni pognala iz tiste rozge. Potem sem še preiskal več trsov, in pri vsakem ista prikazen. Koliko se toraj greši pri malomarnem obiranju poganjkov ali panog!

Moja navada pri obiranju je sledeča: Obirati se naj začnejo poganjki kakor hitro začnejo poganjati in sicer tako, da slabejši sami odletijo, če se jih s prstom dotaknemo, močneje pa že lahko z nožem odrežemo. Toda ne prav tik stebelca, ampak vsaj pol cm od stebelca. Na ta način se obira pred in po cepljenju trsje tako dolgo, da niso cepiči pognali vsaj 1/2 do 1 čevljev dolgo mladiko. Potem pa lahko manjše mladike samo prikrajšamo, močnejše pa moramo seveda še odstranjevati. Če bomo tako obirali in potem še zraven večkrat škropili, imeli bomo v jeseni lepo, zdravo, dozoreno rožnje, katerega lahko brez skrbi pogrobamo. Če še ve kdo za kakšno boljše obiranje, naj jo na tem mestu razglasi. Dobro je, če se ljudstvo ponči in obvaruje škode. O tem naj sodi vsak sam.

Društvena naznanila.

Čebelarstvo predavanje pri Mali Nedelji. V nedeljo, dne 9. julija t. l. bo poučno predavanje o čebelarstvu pri Mali Nedelji. Gospod Jurančič bo govoril takoj po rani sv. maši v šoli. Domači in okoliški čebelarji so vabljeni k obilni udeležbi.

Čebelarški shod v Novi vasi pri Ptujju priredi Slovensko čebelarstvo za Slovensko Stajarsko v nedeljo, dne 16. julija t. l. ob 3. uri popoldne pri Francu Bračiču, gostilničarju v Novi vasi pri Ptujju. Društveni potovalni učitelj, g. Jurančič, bo predaval o čebeloreji ter svoje nauke praktično razkazoval pri Arnugovem čebelnjaku. Čebelarji se vabijo k številni udeležbi.

Moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Trbovlje in okolico prirediti v nedeljo, dne 9. t. m. pri g. Zagarju v Trbovljah veliko veselico v prid družbi. Na vzporedju je 11 pevskih in tamburških točk, deklamacija, govori, prosta zabava s šaljivo pošto itd. Z ozirom na dobrodelni namen prikajeta podružnici velike udeležbe.

Vrtni koncert v Št. Pavlju pri Preboldu bo v nedeljo, dne 9. julija 1905 ob 5. uri popoldne pri gosp. Sadniku na Savinskem mostu od šentpavelske diletantске godbe na lok.

Žalec. Pevsko društvo "Edinost" priredi dne 28. t. mes. koncert in ljudsko veselico na vrtu g. Karola Janiča v Žalcu ter prosi druga narodna društva, naj se s svojimi prireditvami blagohotno ozirajo na ta dan. Natančen vzpored priobčimo pravočasno.

Bralno društvo "Edinost" pri Sv. Juriju v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 16. julija t. l. Ciril-Metodovo slavnost s petjem, z govorom, z gledališko

predstavo "Lurska pastarica" in s šaljivim srečolovom. Začetek ob 3. uri popoldne.

Gasilno društvo za ormoško okolico s sedešem na Hardeku ima v nedeljo, dne 9. julija t. l. popoldan ob 3. uri v okoliški šoli svoj občni zbor. Vzpored običajen s predavanjem o gasilstvu. Vsi društveniki prijazno povabljeni. "Pomozi Bog." Odbor.

Listnica uredništva: Slov. Bistrica: Oprostite, Vašega dopisa ne moremo sprejeti. Naš list je kmetijski list in za to zagovarjamo kmetijske koristi, seveda želimo tudi drugim stanovom vse dobro. Mislimo, da nam tega stališča ne bo nihče zameril. Rodoljubne pozdrave. — Lembah: Smo imeli že drugo poročilo stavljeno. Hvala! Pozdravljeni! — Plan vas: Torej se vendar ne da dokazati, zato je boljše, da ne pričujemo. Pozdrave! — Rogaška Slatina, Slov. Bistrica, Sv. Jurij ob Ščavnici: Za to številko prepozno! — G.: Hvala za podlistek!

Za ljudski dom v Jarenini se je darovalo na svatovščini v Ljubljah g. Fr. Kaiblič, c. kr. uradnika, z gđ. Ano Rois iz Jarenine 4 K 40 v.

Loterijske številke.

Gradec 1. julija: 6, 43, 32, 82, 64.
Dunaj 1. julija: 12, 3, 48, 13, 21.

Popravek. Cene za molitvice češčenja presv. Srca Jezusovega so te-le: 1 komad 3 v razven poštine; 25 kom. s pošt. 65 vin., 50 kom. 1'20 K, 100 kom. 2'30 K.

Tržne cene

v Mariboru od 17. junija do 24. junija 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		17	20	18	—
rž		14	90	14	80
ječmen		18	60	14	40
oves		16	80	16	80
koruza		17	50	18	40
proso		21	60	22	50
ajda		18	—	18	80
seno		3	60	4	40
slama		8	60	4	40
	1 kg				
fižola		—	20	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	9	—	10
sir		—	34	—	36
surovo maslo		1	52	1	54
maslo		2	—	2	40
špeh		1	46	1	52
zelje, kislo		—	—	—	—
repa, kislá		—	—	—	—
	1 lit.				
mleko		—	18	—	20
smetana, sladka		—	40	—	56
" kislá		—	60	—	72
	100 glav				
zelje		—	—	—	—
	1 kom.				
jajce		—	—	—	7

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin. Vsaka beseda stane 2 vin. Vsaka beseda stane 2 vin.

Najmanjša objava 45 vin. Večkratna objava po dogovoru.

Ti inserati se sprejemajo protisamo predplačilu. Pri vprašanjih na upravnitvo se mora pridejati znanjka za odgovor.

Proda se.

Novozidana hiša, deset let davka prosta v Novi vasi pri Mariboru, z dvema stanovanjima, gospodarskim poslopjem, kuhinjo za pranje, kletjo, vrtom, vodnjakom, svinjskim hlevom se proda iz proste roke po zelo nizki ceni. Naslov pove iz prijaznosti upravnitvo tega lista. 450 3-2

Mala, novozidana hiša, v bližini južnega kolodvora, obstoječa iz 8 sob in 2 kuhinj, čez pol orala zemljišča ter vse, kar h gospodarstvu spada, se proda za 3200 gld., 1200 gld. ima posejilnica dobiti. Naslov pri upravnitvu lista. 457 2-1

Lepo posestvo, obstoječe iz gospodarskega poslopja s 4 sobami, lepega vrta, lepih brajd in 1/2 joha njiv, 10 minut od Maribora ob velikem potu v najboljšem stanju, se po ceni proda. Natančneje pri Miha Črncič v Mariboru, Urbanigasse št. 11. 453 3-1

Lepo posestvo, obstoječe iz hiše, gospodarskega poslopja, lepega sadonosa, travnikov in njiv s premsčinami ali brez njih. Zemlje je okoli 18 oralov. Naslov: Selinšek, Maribor, Tržaška cesta št. 59. 463 1-1

V najem se da.

Dobrodoča gostilna v Rajhenburgu, z vsemi pripravami kakor tudi z gospodarskim poslopjem, se da takoj v najem oziroma na račun. Zraven tega se še dobi dobro obdelano polje. Ta gostilna stoji na najboljši primernem prostoru celega trga, zlasti ker se tik hiše nahaja živinsko sejmišče, kojih je 6 v letu. Odda se radi preselitve. Kdor reflektira, naj takoj vpraša ali si ogleda pri lastniku Avgust Senica v Rajhenburgu. 454 2-1

Pekarija se da v najem. Naslov pri upravnitvu. 466 2-1

Proste službe.

Kovaški pomočnik se išče, kateri zna konje podkovati, tiati se ako hoče konje naučiti rezati, (kostiren) lansko leto se je v mojem dvorišču 430 konjem rezalo. Plača po zaslugi 5-7 K na teben, hrana in stan. Kteri hoče iti naj se oglasi pri A. Zupančič, kurschmid, Bosna, Krupa, Bosna. 320 4-3

Narodni trgovci in slavne kmetijske zadruge se iščejo, ki bi stalno kupovale od izdelovalca močne, lepe škafe iz plininskega lesa s železnimi obroči. Naslov v upravnitvu. 464 3-1

Službo hišnega hlapca bi rad nastopil priden kmetijski fant. Naslov pri upravnitvu. 465 3-1

Službo organista in cerkovnika želi nastopiti oženjen krojač brez družine, zvest in natančen cerkovnik in sin organist z zelo dobrimi spričevali. Naslov pri upravnitvu. 470 2-1

Razno.

Posestniki pozor! Kedor v tem kraju svoja poslopja, pohištva in cele druge premočnosti pri Banki Slaviji zavarovati želi, se naj pri zastopniku Slavije Franc Golčerju v Čadramu oglasi. 455 4-3

Stanovanje za dijake se nahaja v bližini vseh šol, na lepem kraju, v Mariboru, kjer se sprejmejo dijaki na hrano in stanovanje. Pogoji ugodni. Več pove upravnitvo. 467 3-1

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru se priporoča v razna tiskarska dela.